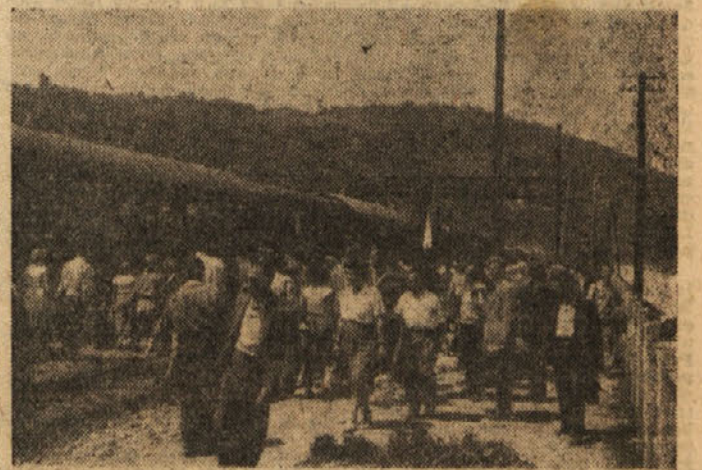

Izdaja »Zasavski tednik« v Trbovljah. — Urejuje uredniški odbor. — Odgovorni urednik Stane Šuštar. — Naslov uredništva in uprave: »Zasavski tednik«, Trbovlje 1, Trg revolucije 24. — Telefon št. 91. — Račun pri Komunalni banki Trbovlje 609-70-1-146. — List izhaja vsak petek. — Letna naročnina 400 din, polletna 200 din, četrtletna 100 din, mesečna 40 din. Cena izvida v kolportuži 10 din. — Tiska tiskarna Časopisnega podjetja »Slov. poročevalce« v Ljubljani. — Rokopisi, ki morajo biti v uredništvu najkasneje vsak torek, se ne vračajo.

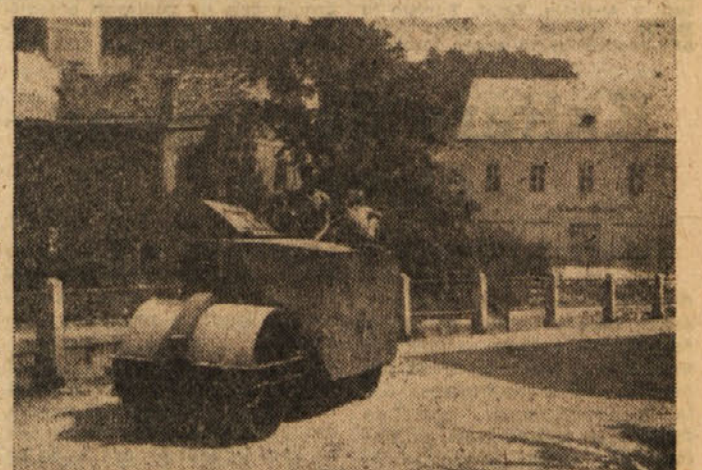
SODNIŠKA TROJICA IZ BEOGRADA

Nedeljsko srečanje med Odredom iz Ljubljane in domačim Rudarjem je privabilo na trboveljski stadion rekordno število gledalcev iz vseh zasavskih krajev in od drugod. Tekmo so objektivno vodili sodniki, ki jih vidite na sliki. Glavni sodnik Vlado z »nagajivim« usmehom v rokah, je hip zatem dal znak za drugi kvalifikacijski nogometni start v Trbovljah. Podrobno poročilo našega športnega reporterja berite na 5. strani.

KAM? NA DOPUST?

Ne. Videmsko-krško postajo so zadnjič zavzele mladinske delovne brigade iz bratskih republik, ko so se po dvomesečnem boju s kubi, polne zadovoljstva in novih spominov, vračale spet domov.

DA BO CESTA LEPA, RAVNA

V Zgornjih Trbovljah se bližajo dela pri asfaltiranju ceste zaključku. Zdaj je prevzel na njej glavno besedo težki valjar, ki jo bo dokončno utrdil.

Kulturo delovnemu človeku

USPEHI NA KULTURNEM PODROČJU V OBČINI TRBOVLJE. — DELAVSKA GODBA IZ TRBOVELJ NAJBOLJŠA AMATERSKA GODBA V JUGOSLAVIJI, PRAV TAKO TRBOVELJSKI ZABAVNI ORKESTER. — TUDI DRAMSKA DRUŽINA »SVOBODA« CENTER. V TRBOVLJAH PRVA V SLOVENIJI. — PEVSKI ZBORI MED NAJBOLJŠIMI. — PERSPEKTIVE ZA BODOČE: VEČ SKUPNEGA DELA KULTURNIH SKUPIN, TO JE PRVA NALOGA OBČINSKEGA SVETA SVOBOD IN PROSVETNIH DRUŠTEV V OBČINI TRBOVLJE

Kateri Trboveljčan ni bil vesel in ponosen nad uspehi naših kulturnih skupin v zadnjem času, saj so le-te pokazale na festivalih širom po državi, da je možno tudi v delavskih središčih doseči pomembne uspehe na kulturnem področju: prvo mesto med amaterskimi godbami na pihala v Jugoslaviji in prvo mesto med amaterskimi zabavnimi orkestri v državi — to je plod vztrajnega in trdega dela. Tudi uspeh amaterske gledališke družine iz Trbovelj na reviji v Valenju kaže pravilno pot njenega načrtnega dela. Da ne govorimo o festivalu v Kranju, kjer so trboveljski pevci pokazali, da niso bili med najslabšimi. Če potegnemo pod vse to črto, potem lahko brez skrbi rečemo, da so v Trbovljah dani vsi pogoji za uspešen kulturno-prosvetni razvoj in da je treba le še več skupnega dela med ustvarjalnimi kulturnimi skupinami. Tako je na primer dramska sekcija »Svoboda« iz Trbovelj II s svojimi člani pomagala in sodelovala pri dramski družini »Svoboda« Center v Trbovljah. Tak način dela bi bil priporočljiv za razne kulturne skupine v kraju in še drugod, saj bi z združenimi močmi lahko dosegale še večje uspehe.

Pred kratkim je »Zasavski tednik« razpisal anketo o kulturnih problemih v Trbovljah, ki je dala dragocene napotke za bodoče delo in predvsem za bližnjo kulturno-prosvetno sezono 1958/59.

V zadrugi na Mlinšah — sadjarstvo in pospeševanje kmetijstva

Kmetijska zadruga na Mlinšah šteje že nad 160 zadrugarjev, in zadruga se vse bolj ukvarja z načrti za pospeševanje sadjarstva in živinoreje. V okolici so naravnost idealni pogoji za pospeševanje sadjarstva, seveda pa bi morali obnoviti sadovnjak skupno, ker bi se splačala le skupna obnova. Po perspektivnem načrtu kmetijstva v zagorski občini, ki j pravkar izdelavi, ima zadruga na Mlinšah dokajšen pomen, če računamo, da je okolica zelo primeren za sadjarstvo in živinorejo.

Največje uspehe ima zadruga z odklopom lesa in živine. Od skup se je v prvi polovici leta znatno povečal v primerjavi z istim razdobjem lani.

Po dveh mesecih, polnih nepozabnih lepih in težkih trenutkov, obogateni z novimi izkušnjami in z novim znanjem, so se v torek zvečer in ponoči vrnili domov brigadirji II. trboveljske mladinske delovne brigade »Toneta Okrogarja Nestla« in III. trboveljske MDB »Franca Vreška-Gustla«. Brigadi sta dosegli na avto-

Zastava najboljši brigadi

mobilske cesti izredne uspehe: Nestlova je postala sedemkrat, Vreškova pa šestkrat udarna. Na prstih mnogih brigadirjev se svetlikajo udarniške značke, skoraj vsak drugi mladinec je bil pohvaljen, v arhivih obeh brigad pa je tudi nekaj skupnih pohval. Zares: Nestlovci in Vreškovi nas niso razočarali, ampak so nasprotno potrdili sloves zasavske mladine!

II. trboveljska mladinska delovna brigada »Toneta Okrogarja — Nestla«, ki so jo sestavljali mladinske izjavi in zagorski rudarji, je delala v

odseku pri Sentjurju. Dobila je posebno odgovorno delo, ki ga je opravljala z izredno požrtnostjo, zaradi česar je bila v četrti dekadi celo v posesti prehodne zastave Glavnega štaba mladinskih delovnih brigad. Normo je vsak dan presežala za 100 in več odstotkov. Notranje brigadno življenje je bilo vzorno, saj je bila ocena, na primer higijene, največkrat petica. Stiki z okoliškim prebivalstvom so bili prisrčni. Brigadirji so jim nekajkrat nesebično pomagali. Toplega priznanja so bili deležni zlasti tistega usodnega dne, ko so preprečili, da požar ni uničil cele vasi, in naposled: izmed slovenskih mladinskih delovnih brigad je Nestlova brigada prva osvojila naslov sedemkrat udarne brigade.

Vreškova brigada je delala v odseku Mačkovec. Sestavljali so jo mladinci in mladinke iz zasavskih in spodnje-posavskih občin ter iz mariborskega in murskosoboškega okraja. V začetku je kazalo, da bo brigada zaradi takega sestava najslabša v naselju, pa je kmalu prekosila vse druge. Brigadirji — med njimi so bili celo cigani — so se kmalu spoprijateljili in začeli dosegati neverjetne uspehe. Rezultat tega je napis na zastavi: III. trboveljska šestkrat udar-

boljših pogojih in v pričakovanju na boljši obisk domačih predstav prav gotovo raje obiskovali gledališke vaje in s svojim sodelovanjem prispevali k napredku gledališkega dela in življenja v Trbovljah.

Razen tega vprašanja pa naj občinski svet »Svoboda« — kot že omenjeno — napravi tudi program vseh ostalih proslav in slovesnosti v občini za celo leto. Imamo državne praznike, kulturne praznike, občinski praznik in še druga praznovanja. In na vsako tako privedev naj se določena »Svoboda« pripravi s primernim načrtom, saj ve že za celo sezono naprej, da je ta in ta dan njena dolžnost pripraviti primeren kulturni program za ta ali oni praznik oziroma slovesnost. S takim načrtnim delom bodo vse naše proslave res kvalitetne, saj bodo lahko dobro pripravljene, obisk pa bo prav tako dober in ponašali se bomo lahko, da smo določen praznik res dostojno praznovali.

(Nadaljevanje na 2. str.)

Nestlovci in Vreškovi so se vrnili

na mladinska delovna brigada »Franca Vreška-Gustla«.

Krivici bi bili, če ne bi omenili tudi oba komandanta: Zdravka Peska, trboveljskega rudarja, in Naceta Klemenca, hrastniškega steklarja, ki sta uspešno vodila brigadi od zmaga do zmaga in zaslužita za to vse priznanje. Mimo njih bi morali omeniti še številne druge člane štaba in brigadirje, toda to ob drugi priložnosti. Za sedaj samo: NAJ ZVIJO VRLI NESTLOVCI IN VREŠKOVCI!

V sredo so se v Trbovljah zbrali srednješolci, dijaki iz gimnazije in ekonomske srednje šole, da bi pregledali svoje vrste, preden so se isti dan odpotovali na mladinsko delovno akcijo. Vseh skupaj je bilo 40. Njihovo število bi bilo gotovo še večje, če bi se v šolskih počitnicah lahko zvrstili na zvezni in republiški delovni akciji vsi prijavljeni. Tisti, ki so ostali doma, se tolažijo, da bo mladina gradila avtomobilsko cesto tudi prihodnje leto, in to celo še na daljšem odseku kot letos.

S.

Osušili bodo 10 tisoč hektarov zemlje

Zahodni del Krškega polja s Krakovskim gozdom in obrobni livadami je še od nekdanj znano kot zelo zamočvirjeno področje. Že pred desetletji so nameravali to ozemlje osušiti. Ker pa to delo ni bilo načrtno, kajti pri-

čeli so z izkopi pri Grčici vasi, kjer voda ni imela odтока, so delo kmalu opustili.

Po osvoboditvi so pričeli z načrtnim osuševanjem. Zaradi zamočvirjenosti tega ozemlja je namreč bila, košnja zelo slaba in so na njej le pašniki. To močvirno ozemlje pa zlasti škodi živinoreji, saj je tod okrog 70 odstotkov vse živine metiljave. Kmetijski strokovnjaki pravijo, da se izsuševanje splača že zaradi odprave metiljavosti, ne glede na to, da se bo kultura na tem ozemlju po izsušitvi spreminila in se bodo pridelki na njej povečali.

Najprej so izdelali načrte, ki so obdelani za celotno področje zahodnega dela Krškega polja v skupni površini okrog 5 tisoč hektarov zemlje. Ti načrti pa še niso potrjeni, ker nameravajo regulirati reko Krko. Nekateri so mnenja, da bi na ta način znižali nivo vode in tako osušili zamočvirjeno zemljo. Večina se pa s to trditvijo ne strinja. Naj bo tako ali drugače, nujno je, da se dokončno odločijo in uberejo pravilno pot, ki bo znatno pripomogla k zbolšanju kmetijske proizvodnje na tem delu Krškega polja.

NAJBOLJŠA JE SZDL NA DOLU

Na nedavnem plenarnem občinskega odbora SZDL v Hrastniku so ugotovili, da je delo v terenskih organizacijah v glavnem potekalo v organiziranju zborov volivcev ter »zvedbi« volitev v zvezo in republiško skupščino. Veliko pozornost so terenske organizacije SZDL posvečale pridobivanju novih članov, kjer prednjači dolška organizacija Socialistične zveze, kjer je vključeno v njo 95 odstotkov vseh volivcev, na terenu II v Hrastniku pa je v SZDL 94,5 odstotkov vseh volivcev. Tudi hišni sveti v Hrastniku

zaznamujejo znaten napredek v delu, medtem ko sveti potrošnikov niso doslej odigrali nobene vloge, saj so povsem pasivni.

Reforma šolstva v Hrastniku je prinesla pozitivne zaključke. Krajevna industrijska podjetja naj bi prevzela patronate nad šolami in jim preko svojih delavskih svetov in upravnih odborov nudila več pomoči pri preskrbi učil in potrebne opreme. Učiteljski kader se bo uril v posebnih tečajih v praktičnih delih.

R. V.

Občanom Videm-Krškega

Ob praznovanju 3. občinskega praznika občine Videm-Krško mi je prijetna dolžnost pozdraviti vse občane v svojem, kakor tudi v imenu občinskega ljudskega odbora.

Ko se spominjamo prvih krških žrtiev, na prisilno izseljevanje, na vse padle bore, in na težave, ki smo jih takrat preživljali, si danes, po 17 letih lahko krepko stisnemo roke, kajti premagali smo sovražnika in uspešni v socialistični izgradnji naše domovine.

Danes, ko obujamo spomine na temne dni fašistične okupacije in pregledujemo uspehe našega dela, lahko s ponosom gledamo na razvoj naše občine in celotne socialistične domovine. Akcija za gospodarski, kulturni in prosvetni napredek je urednična. Delavski svet v gospodarskih organizacijah, družbeni organi v šolstvu, zdravstvu in drugod, krajevni odbori po vaseh z občinskimi ljudskim odborom na čelu s sodelovanjem ZK in SZDL se zavedajo, da je samo v skupnem delu in v skupni akciji moč in uspeh. Brez nenehnega dviganja industrijske in kmetijske proizvodnje, brez znanja in sodobnega gospodarjenja, brez prosvetljanja množice ni napredka, ni uspehov.

Ko danes po treh letih obstoja naše občine to ugotavljamo, lahko pogumno trdimo, da smo v svojih prizadevanjih mnogokje uspešni. Posebno veliki so ti uspehi v industriji, manj pa v kmetijstvu, čeprav ima tudi le-to vse pogoje za napredek in razvoj in za dvig proizvodnje. Zato bo treba v bodoče razen razvijanja industrije, obrti, trgovine, gostinstva in ustanavljanja raznih novih obratov posvetiti razvoj kmetijstva vso skrb, hkrati pa povedati našemu kmetu, da je nujno, da sodeluje s kmetijsko zadrugo, če hoče dvigniti svojo proizvodnjo, da se je treba oprejeti sodobnih metod kmetovanja, kajti le z dvigom kmetijske

proizvodnje bomo izboljšali življenje kmeta, z njim pa tudi življenje ostalih delovnih ljudi v industriji in mestu.

Če se dotaknem še komunalne dejavnosti, potem lahko rečem, da smo tudi tu dosegli uspehe, ko spremljamo zunanje lice naše občine. S komunalno dejavnostjo nam je tudi že do neke mere uspelo izboljšati življenje naših občanov.

Naš tretji občinski praznik pa bo še pomembnejši, ker bomo to leto sklenili elektrifikacijska dela v vsej občini. S tem bomo ustvarili možnost vsem občanom, da se bodo lahko posluževali raznih električnih pripomočkov in strojev, ki bodo olajšali kmetu njegovo naporno delo, zlasti pa radia, ki nudi tudi naši vasi izobrazbo in razvedrilo.

Ob tej priložnosti pa ne smemo pozabiti, da je med nami tudi nekaj prenapetih, ki bi radi našo občino kar preko noči do kraja preuredili in modernizirali, vsak trezno misleč človek pa ve, da je to nemogoče, saj gre to preko naših moči. Prav ti ljudje pa pozabljajo, da so takoj po naši osvoboditvi izjavljali, da bodo srečni in zadovoljni, če bodo jedli le enkrat dnevno, samo da bodo lahko govorili slovenski jezik.

Tudi v naši občini so ustvarjeni vsi pogoji za razvoj in napredek, vsak posamezni občan pa naj ima vsak dan pred očmi, da bomo samo z neutrudnim delom in marljivostjo, z dvigom naše storilnosti ustvarili lepše in srečnejše življenje. To je naša glavna naloga, na katero naj nahuje ne pozabi.

K 3. občinskemu prazniku občine Videm-Krško iskreno čestitam vsem občanom z željo, da bi ga vsi z zadovoljstvom obhajali in nenehno delali vnaprej za blaginjo in razcvet naše lepe socialistične domovine.

Stane Nunčič

7 dni po svetu

Saj ni mogoče drugače: svet se trenutno suče okrog srednjega svetovnega vprašanja, kaj bo prinesla bližnja konferenca predsednikov vlad velikih sil? Ali bo tista zelena miza doživela veliki sen miro-ljubnih ljudi, da bo priča realnim razgovorom o miru? Ali se bodo morda že prvi upi razblinili v nič? Bodimo optimisti, morda bodo diplomati rešili vsaj glavna sporna vprašanja in se vsaj zedinili o tem, da bi vsakršna vojna prinesla strašno pogubo za ves svet. Če se bodo zedinili o tem poglavitnem vprašanju, potem mir ne bo več v nevarnosti. Sicer pa pojdemo nekoliko po svetu.

LIBANONCEM SE JE PREDSTAVIL

novopozvoljeni predsednik republike z govorom, v katerem je med drugim dejal, da je eden izmed nacionalnih ciljev dežele umik tujih čet z libanonskega ozemlja. Apeliral je tudi na enotnost prebivalstva in dodal, da so iskrenost v odnosih do bratskih arabskih dežel ter spoštovanje in prijateljstvo v odnosih z drugimi deželami temelji, ki lahko zagotovijo Libanonu mir in čast. Po-zval je tudi upornike, naj odlo-žijo orožje. To sta storila le dva voditelja upornikov, med-tem ko drugi to odločno za-vračajo.

SVEŽ VETER V ZENEVI

Konferenca atomskih znanstvenikov v Zenevi, ki ji pris-tnujejo delegati Anglije, SZ, ZDA, Francije, CSR, Poljske in Romunije, traja že šesti teden. Zdaj je konferenca, ki je ob-raznavala možnosti za kontro-lo atomskih poskusov, skoro na koncu svojega dela in videti je, da so pripravili sistem kon-tele, ki ga bodo lahko uvelja-vili, seveda če bo prišlo do po-litičnega sporazuma med Vzhod-om in Zahodom. Upajmo, da bo le prišlo...

VSE VEČ VLAD PRIZNAVA IRASKO REPUBLIKO

Ki se je porodila v kratki, a uspešni revoluciji. Za zdaj omahuje le še Francija, ki še ni določila svoje politike do arabskih dežel. V irasko pre-stitolnico pa je dopotoval tudi sovjetski veleposlanik, ki je bil tamkaj akreditiran od leta 1945 do 1948. Diplomatski odnosi med SZ in Irakom so bili pre-trgani leta 1955 in vzpostavlj-e-ni šele po razglasitvi iraske republike.

NA CIPRU SE MNOŽE UBOJI

Med zadnjimi spopadi in po-žigi je izgubilo življenje šest ciprskih Grkov in en Turek. Med ubitimi Grki so štiri mladinci. Enega izmed šestih Grkov so ubili pripadniki bri-tanskih varnostnih sil, ko so streljali na skupino Grkov v neki turški vasi. Pred dnevi pa je voditelj ciprskega odpor-niškega gibanja EOKA Digenis ukazal članom tega gibanja, naj prenehajo s temi napadi na Britance in pripadnike tur-ške manjšine na otoku. V svo-jem ukazu, ki je bil ponatis-njen v letakih, si Digenis pri-držuje pravico do ponovnih akcij.

VREME

ZA ČAS OD 8.—17. AVGUSTA

Okoli 10. avgusta padavine z ohladitvijo, nato nekaj dni le-vo, zmerno tople poletno vre-me. Sredi avgusta nestalno s pogostimi padavinami, kratki jesenski hladno

V M

OTVORITEV INDUSTRIJSKO-OBRTNE RAZSTAVE V ZAGORJU

Prikaz zagorskega gospodarstva

OTVORITVE RAZSTAVE NA TOPLISKI OSEMLETKI SO SE UDELEŽILI RAZEN MNOŽICE OBČANOV TUDI PREDSTAVNIKI OBLASTI IN POLITIČNIH ORGANIZACIJ IN ZASTOPNIKI PODJETIJ — VELIKO ŠTEVILO OBISKOVALCEV JE V PRVIH DNEH.

O razstavi lahko napišemo nekaj laskavih besed. Priveditelji so hoteli pokazati, koliko je napredovalo zagorsko gospodarstvo v zadnjih štirih letih, kaj lahko industrijska in

druga podjetja ter zadrge nudijo potrošnikom in kakšni so njihovi načrti za prihodnja leta.

Vsi oddelki, brez razlike, so zelo okusno urejeni ter opremljeni z grafikoni, ki pripovedujejo obiskovalcem o rasti posameznih podjetij in kako si njihovi izdelki utirajo pot po Jugoslaviji in celo v zamejstvo.

Nam se zdi najvažnejše to: večnost so si lahko Zagorjani služili vsakdanji kruh samo pri rudniku, ker je bilo to edino večje podjetje v občini. Kmalu po vojni pa je ljudska oblast spoznala važnost razvijanja ostalih vej industrije in s pomočjo skupnosti ustanovila nova podjetja. Občani so skrajala nekoliko z nezaupanjem spremljali razvojno pot teh podjetij in še vedno je bilo nekeje v njihovi zavesti ukoreninjeno mnenje, da je edino pravi rudnik gotov in stalen zaslužek. Danes to mnenje izgublja svoja tla, kajti v soci-

alistični družbi je delo vsehposod enako cenjeno in tudi nagrajeno.

Na tej drugi povojni razstavi sodeluje kar 46 razstavljalcev. Razen industrijskih podjetij malone vsa obrtna podjetja, vse tri kmetijske zadruge, na poseben način pa je prikazan tudi perspektivni načrt zagorskega gospodarstva. Obiskovalci so doslej napisali nekaj pohvalnih ocen v posebno razstavno knjigo in vsi

brez izjeme dajejo priznanje prirediteljem kot razstavljalcem.

Upravičeno lahko zapišemo, da bo letošnje občinsko praznovanje, ki se je začelo z otvoritvijo razstave in bo trajalo z ostalimi priveditvami do 10. avgusta, prineslo občanom razen razvedrila tudi spoznanje, kaj vse je mogoče ustvariti s trdim delom, pripravljenostjo in ljubeznijo do skupnih ciljev. (v)

Videm - Krško dobi javno pralnico

V Vidmu-Krškem se ne bo več treba muditi z žento, kajti njih delo bo kmalu prevzela nova javna pralnica.

Pred tremi tedni so prišli delavci v bivšo Ferenčakovo hišo in pričeli preurejati pritličje. Radovedni prebivalci so kmalu izvedeli, da nameravajo tu odpreti javno pralnico. Dela dobro napredujejo in čez kakšen teden se lahko pričakuje prve svežnje opravnega perila iz nove pralnice.

Misel o javni pralnici je v Vidmu-Krškem stara vsaj toliko, kolikor so stari napori za-

poslenih žena, ki morajo poleg svoje službe opravljati še vsa gospodinjstva dela. Posebno s perilom se gospodinjke največ zamudijo, pranje pa je tudi zelo naporno, ker do nedavne ni bilo v Krškem niti vodovoda. Zene, ki so zbrane okoli Gospodinjkega centra so pričele razmišljati, kako bi si olajšale svoje delo.

— Če bi imeli javno pralnico, bi bilo že lažje! — so modrovale. Potem pa, ko so obiskale lanske zagrebški veleselje in tam videle sodobne pralne stroje, so njihove želje prerastle v sklep.

— Imeli bomo pralni stroj. Odprli bomo pralnico tudi v Vidmu-Krškem! —

Zene so takoj pričele z akcijo, ko pa so jih podprli še možje, ki so na vodilnih položajih v podjetjih in jim odobrili kredit, je stvar že bila dobivati jasne oblike. Na posebno razumevanje so naletele pri predsedniku občine in občina jim je nakazala 370 tisoč dinarjev »dolgoročnega kredita«. Zbrali so pol milijona di-

Ivan Pekar govori o pomenu razstave

Lesna industrija v Litiji gradi novo furnirnico

Lesna industrija v Litiji (LIL) ima ved obratov. V Litiji je poleg železniške postaje furnirnica. Sredi mesta sta poleg gimnazije mizarstvo in žaga, nekdanji last lesnega podjetja Frana Kunšter, ter sosednja mizarstva delavnica, lasti Emila Koprivnikarja. Na tem delovnem območju se opustili zdaj mizarstvo, ki so ga prenesli v sosednjo Smartno. Sredi Litije deluje še žagarski obrat. Mizarstvo središče je zdaj v Smartnem, v nekdanji tovarni Franca Izgoršiča, kasneje obravnava podjetje »Zasavje« iz Ljubljane. V Zagorju pri Litiji pa ima LIL veliko žago.

Od vseh oddelkov tega podjetja je najbolj donosen furnirski obrat. Za imajo tamkaj še izrabljene stroje, zato so zdaj začeli s preurejanjem furnirskega oddelka. Pravi zdaj žida litijsko gradbeno podjetje »Gradbenice« novo furnirsko delavnico, ki bo dolga 35 m in široka 16 m. V njej delavnici bo tehnološki proces olajšan in poenostavljen. Računajo, da bo gradbeno podjetje, dokončano za dva leta, letno proizvedlo približno 100 tisoč kvadratnih metrov površine. Doslej izdelajo v podjetju LIL letno okrog 300 kv. metrov furnirja. Nekaj ga prevzamejo jugoslovanska mizarstva podjetja, ostalo pa gre v trgovino. Po svojih močeh prispevati, da bo ta tudi v Avstrijo, Egipt, Turčijo in Italijo. Poljski odpadki okrog 80% produkcije litijskega furnirja.

Ko bo skoknata nova furnirnica v Litiji, bodo povečali proizvodnjo na 700 kub. metrov letno. Doslej je LIL 270 milijonov dinarjev letnega bruto produkta. Ko pa bo dograjena nova furnirnica, bodo dvignili vrednost letne proizvodnje na 400, morda celo na 500 milijonov dinarjev. Ta dvig bo dosežen pri sedanjem staležu kolektivna, ki šteje 180 delavcev in uslužbenec.

Kakor kažejo napovedi, se obeta Litiji lep razmah lesne industrije in se bo s tem povečal tudi dohodek litijske komune, da bo lahko izvedla nekaj svojih novih načrtov za gospodarski razmah na področju občine. Kolektiv litijske mizarske industrije se je pred leti boril s težavnimi sosedskimi podjetji, ki so bila polna nedejnih izdelkov in produkcija je bila še na tako nizki stopnji, da so delavci dobivali le 80 % odstotne plače in je podjetju grozila prisilna uprava. Ko pa so podjetje prevzeli sedanji strokovnjaki, se je kolektiv kmalu izvil iz težav, saniral je izgube in zdaj je podjetje v polnem razmahu, v svoje zadovoljstvo in v ponos vse občine.

POTOK REKA RUSI OBREŽJE
Potok Reka ima precejšnjo razdaljino moč. Izvira pod Tebeškim vrhom in teče skozi Završnikovo dolino. Posvetilo Grmadi in Smartno delo ob poplavih precejšnjo škodo. Mnogo trpi zaradi razdaljne sile tega potoka tudi last-

niški zemljišč na meji Litije in sosednje vasi Breg. Svoje čase so zavarovali obrežje na pobudo zdaj že pokojnega litijskega domačina inž. Pavla Koblerja, ki je zavaroval obrežje s fasadami in tako ustavljal moč potoka in varoval obrežje, travnike in njive. Z zdaj bi

Zagorjani so prihiteli k otvoritvi razstave

bilo treba s temi deli spet nadledovati.

Litijski kmetje so hvaležni vsem pokojnim inženirjem, ki je z nasipom od litijskega mostu zavaroval tudi obrežje hiše in zemljišča ob reki Savi. Obremeni zopet na litijskem polju še danes imenujemo Koblerjev nasip. Od takrat voda še ni prestopila nasipa, včasih pa so bila ob visoki Savi poplavljeni stanovanja ob reki in je bil celo nemogoč vstop v nekdanjo litijsko občino. Šele Koblerjev nasip je zavaroval obrežje stavbe in ceste ob Savi pred poplavi.

SPET V BRIGADO

Ze drugič v mladinsko delovno brigado. — Te dni so tudi iz Zagorja odšli novi mladinci na gradnjo avto ceste Ljubljana-Zagreb. Ti bodo delali v sestavi XVII. ljubljanske mladinske delovne brigade. Med njimi je tudi mladinec Viki Belina, ki je sedaj že drugič odšel na to veliko mladinsko akcijo. — Ko smo ga povprašali, kaj se je odločil za ta korak, nam je dejal, da rad dela in da skuša po svojih močeh prispevati, da bo cesta Bratislava in enotnosti do 28. novembra skoknata. (ma)

narjev in takoj kupili pralni stroj in centrifugo priznane nemške firme Mielwerke. Oba stroja že čakata, da bodo prostori urejeni in jih bodo takoj namestili.

Pri delih pomagajo vsa podjetja v mestu, tovarna celuloze bo napravila mize za likanje in nova okna, Elektro bo priključil tok.

Nova pralnica bo imela tri prostore. V prvem bo sprejemnica umazane perila in pralnica. V naslednjih dveh sobah pa bo krpalnica in prostor za izdajanje opranega in zlikanega perila. Članice gospodinjkega centra pa bi rade kupile še stroj za pobiranje zank in odprle se obrat za popraviljanje starih oblek. Kasneje kdaj, ko jim bodo materialna sredstva to dopuščala, pa bodo kupili še sesalce za prah in ločilce za parket ter odprli gospodinj-ski servis za posojanje teh aparatov.

Nestlovcji z zastavo najboljšie brigade

Iz Radeč in okolice

UNICEN JE SKORAJ VES PRL-DELEK. — Po neurju, ki je 17. julija divjalo v zasavskih vaseh Veliko Sirje, Obrežje in v Zidanem mostu, je bila pri občinskem odboru Radeč osnovana posebna komisija, ki je ocenila nastalo škodo. Ugotovljeno je bilo, da je na področju, kjer je pustošil ciklon, bilo uničenih nad 70% posevkov in gozdov. Neurje je bilo tako hudo, da je ruvalo gozdno in sadno drevje, ki ga je ciklon pronesel s sabo tudi dva kilometra daleč. Opuščen je bil pas od Velikega Sirja do Zidanega mosta v širini 700 metrov in dolžini 3 km. Končno škodo je težko oceniti, in po približnih podatkih, ki jih je zbral komisija, je na posevkih 1 milijon škod, gozdnega drevja pa je bilo uničeno za 3 milijone din. Hudo je bilo prizadetih 25 posestnikov.

SOLO V GRADIŠČU ZE GRADJO. — V Gradišču, mali hribovski vasi nad Dolami nad Litijo, so te dni pričeli z gradnjo nove šole. Vas je bila posebno znana po tem, ker je tamkajšnja šola popolnoma neprimerna za šolski pouk.

Po sklepu Oblo Radeč so od-kupili potrebno zemljišče od posestnika Marije Obisk in takoj pričeli s kopanjem temeljev. Do jeseni bo poslopje pod streho, prihodnje leto na se bodo šolski otroci že lahko vselili v nove prostore.

Pri delih za to prepotrebno poslopje v Gradišču je pomagala tudi trboveljska Cementarna, ki je darovala vagon cimenta.

Novo poslopje bo služilo tudi kulturnoprosvetnem življenju v vasi, saj bo v njem tudi majhna dvorana za prireditve. Poleg šolskega razreda, bodo zgradili tudi stanovanje za učitelja, zbornico in kopalnico. Pozneje, ko se bo število šolobveznih otrok povečalo, bodo prizidali še en razred. Načrti za novo šolo, ki jih je izdelal projektivni biro iz Trbovelj, so namreč že prilagojeni za ta nadaljnja dela.

RADEČANI SE PRIPRAVLJAJO NA OBČINSKI PRAZNIK. — Čeprav bo občinski praznik v Radeču šele čez mesec dni, se že sedaj marljivo pripravljajo nanj. Tudi letos bo ob prazniku občinskega praznika več kulturnih prireditve, ki pomenijo vaskoletni pregled kulturnoprosvetnega dela v Radeču. Igralska skupina Svobode študira komedijo »Uspavanka«, s katero se bodo predstavili v slavnostnih dneh radeškemu občinstvu. Pripravljeni odbor pripravljajo popularno oddajo, v kateri bodo nastopili neznani talenti, televizijski Partizani pa obeta televizijski nastop. K sodelovanju so povabili tudi Celjsko ljudsko gledališče, ki se je povabilu rado odzvalo.

Vse prireditve bodo verjetno na letnem odru za gasilski domov. Tudi iz drugih krajev radeške občine sporočajo, da se pridno pripravljajo na občinski praznik. Na nočih pri Litiji bodo prosilci svoj praznik s Finkarjevo »Razvalino življenja«, na Vrhomem pa bodo imeli slavnostno akademijo. V ostalih krajih pa bo še več manjših prireditve. Za zaključek bo v Radeču tradicionalna lovsko-ribiška zabava.

Modernizacija izlaške mlekarne

Septembra bo začela poslovati veterinarska ambulanta — Predvidene so tudi sektorske ambulante v Trbovljah in Hrastniku

pri predelavi mleka se bolj povečala.

Kot kaže, bo do septembra letos vzpostavljena tudi veterinarska ambulanta, ki bo velikega pomena za pospeševanje živinoreje v tem delu zagor. občine. Računajo, da je v izlaški okolici to naravnost idealni pogoji. V okviru veterinarske ambulante pa nameravajo ustanoviti tudi sektorske ambulante v Trbovljah in Hrastniku.

Izlaška kmetijska zadruga je pravkar dobila potreben kredit za nadaljnjo modernizacijo mlekarne obrata. Ko bo obrat povsem sodobno urejen, bodo lahko predelali dnevno okrog 4000 l mleka. Zadruga je najela še enega mladega mlekarja, s čimer se bo strokovnost

STROGE KAZNI ZA NEUPRAVILNO DVIGANJE CEN

Naš list je v svoji številki 11 z dne 4. aprila letos na tretji strani pod gornjim naslovom poročal, da je Gozdarska poslovna zveza »Zasavje« v Sevnici povabila cene v nasprotju z odločbami o evidenci in kontroli cen določenih proizvodov za 0,10 do 1,625 din pri kilogramu oz. pri kub. metru. Dodatno smo ugotovili, da to ne ustreza resnici, ker je Gozdarska poslovna zveza v Sevnici sklenila vse prodajne pogodbe za svoje gozdne sortimente do 31. decembra 1957 in je vse blago fakturalno po takrat dogovorjenih cenah. Ko omenjeni odlok še ni veljal, Zveza tega je tudi v obsegu gospodarske sodišče LRS v Ljubljani s svojo sodbjo z dne 21. junija 1958, št. PKZ 49-58 ugotovilo, da Gozdarska poslovna zveza v Sevnici ni kršila predpisov odloka o evidenci in kontroli cen določenih proizvodov in je Gozdarsko poslovno zvezo v Sevnici oprostil vsake krivde in kazni. Uredništvo

STOLETNIK SPET NA ZDRAVLJENJU

Most v Vidmu-Krškem, kodo drugi! Le koliko lesa je že požrlo njegovo cestišče v dolgih desetletjih!

OSNUTEK ZAKONA O STANOVANJSKIH SKUPNOSTIH

Nič več sostanovalcev

Stanovanjska skupnost je, kakor pravi osnutek splošnega zakona o stanovanjskih skupnostih, različen družinski delovni ljudi. Skupnost je poseben družbeni organ, ki je vez med gospodinjstvom in občino. Med prvinske naloge skupnosti pa sodi predvsem postopen prevzem vseh tistih nalog, ki jih ne more opravljati družina, hiša, ni svet ali občina.

V skladu z resolucijo zvezne ljudske skupščine, ob upoštevanju mnenja državljanov, predlagatelj zakona obširno formulira pojem stanovanjske skupnosti, označujejo njen pravi položaj, predpisujejo način ustanavljanja itd. Vse ostale naloge stanovanjskih skupnosti pa bodo nadalje še uredili statuti stanovanjskih skupnosti oziroma predpisi občin in ljudskih rebov. Osnutek zakona nadalje pravi, da je treba pri ustanavljanju skupnosti upoštevati dejanske potrebe določenega področja in presoditi, kaj najbolj ustreza pri organizaciji raznih servisov in služb.

Podobno ureditev velj vprašaj za prepušča organom vsake skupnosti posebej. Pričako-

vati je namreč, da bodo skupnosti financirali predvsem iz osebnih dohodkov državljanov v obliki samopripravek višine sami.

KDO RAZPOLAGA S STANOVANJEM

Izmed »akonskih« osnutkov s področja stanovanjskih in zakupniških odnosov je gotovo najvažnejši osnutek temeljnega zakona o upravljanju stanovanjskih hiš, predvsem pa tisti del, ki ureja razpolaganje s stanovanji, ki so družbeni last.

Osnutek pravi, da ima pravico razpolagati s stanovanji v novi hiši tisti, ki je dal sredstva za njeno izgradnjo. Če je prispevalo k izgradnji nove hiše več ljudi, je treba določiti s pogodbo, s katerimi stanovanji bodo te osebe lahko razpolagale. Po kakšnem vrstem redu in s kakšnimi pogoji bodo dali stanovanja v uporabo — o tem bodo s posebnimi predpisi določili delavski svet ali drugi najvišji organi kot nosilci pravice razpolaganja s stanovanji v novi hiši.

kdaj morajo organi občinskega ljudskega odbora dajati v uporabo prosta stanovanja po naslednjem prioritetenem redu: 1. ljudem, ki ostanejo brez stanovanja zaradi elementarnih neugod; 2. ljudem, ki se morajo seliti iz stanovanja, ker bodo hišo porušili; 3. invalidom; 4. ljudem, ki se morajo izseliti iz stanovanja, ki ne ustreza higijenskim predpisom; 5. ljudem, ki so se preselili na področje občine, ker jih je pozval kateri izmed organov občine ali ustanove, da bi na področju občine opravljali določene posle; 6. ljudem, ki se morajo na podlagi pravomočne sodne razsode izseliti iz stanovanja, s pogojem, da jim je treba poprej zagotoviti ustrezno stanovanje; 7. izseljenecem, ki so se vrnili v domovino s namenom, da bi v njej stalno živeli, in 8. upokojenim vojaškim osebam, ki so se morale zaradi upokojitve izseliti iz svojega dosedanjega stanovanja.

HISNA SKUPNOST

Nosilec družbenega upravljanja stanovanjskih hiš je po zakonskem osnutku hišna skupnost stanovalcev določenih hiše. Hišna skupnost je pravna oseba, njeni organi pa so zbor stanovalcev in hišni svet.

Zbor stanovalcev sestavljajo vsi polnoletni stanovalci, hišni svet pa je operativni in izvršni organ hišne skupnosti. V hišni svet volijo in so vanj izvoljeni lahko vsi polnoletni najemniki, podnajemniki in najemniki poslovnih prostorov (do sedaj samo najemniki).

Pravica, da volijo in da so izvoljeni v hišni svet, je dana tudi lastnikom hiš. To je bilo storjeno zato, ker menijo, da bodo lastniki posvetili posebno pozornost upravljanju in vzdrževanju svoje hiše ali stanovanja in s tem pozitivno vplivali tudi na dejavnost hišnih svetov. Med najpomembnejše določbe

novi tisti, ki govori o presežku stanovanj Kadar nosilec najemniških pravic uporablja več stanovanjskih prostorov, kot je potrebno, mora ta izkročitvijo tega presežka v uporabo podnajemniku doseči racionalno uporabo vsega svojega stanovanja. V nasprotnem primeru pa mora plačati za tak presežek trikratni znesek najemnine. Negativne posledice odnosov med sostanovalci zahtevajo tudi postopno likvidacijo te oblike uporabe stanovanj. Osnutek zakona prinaša tri načela: 1. novih odnosov med sostanovalci ni mogoče več »stanoviti«; 2. sedanji odnosi ostanejo v veljavi; 3. kadar dena za primer ločitve zakonov, prazni del stanovanja, ki ga je uporabljal, dobi tega sostanovalec, ki ostane v stanovanju.

Posebna ureditev je predvidena za primer ločitve zakonov. Zakon predvsem prepušča zakoncu, da se sama sporazume, kdo izmed njih bo ostal po ločitvi nosilec najemniških pravic, medtem ko bo drugi moral zapustiti dosedanje skupno stanovanje.

Med najpomembnejše določbe

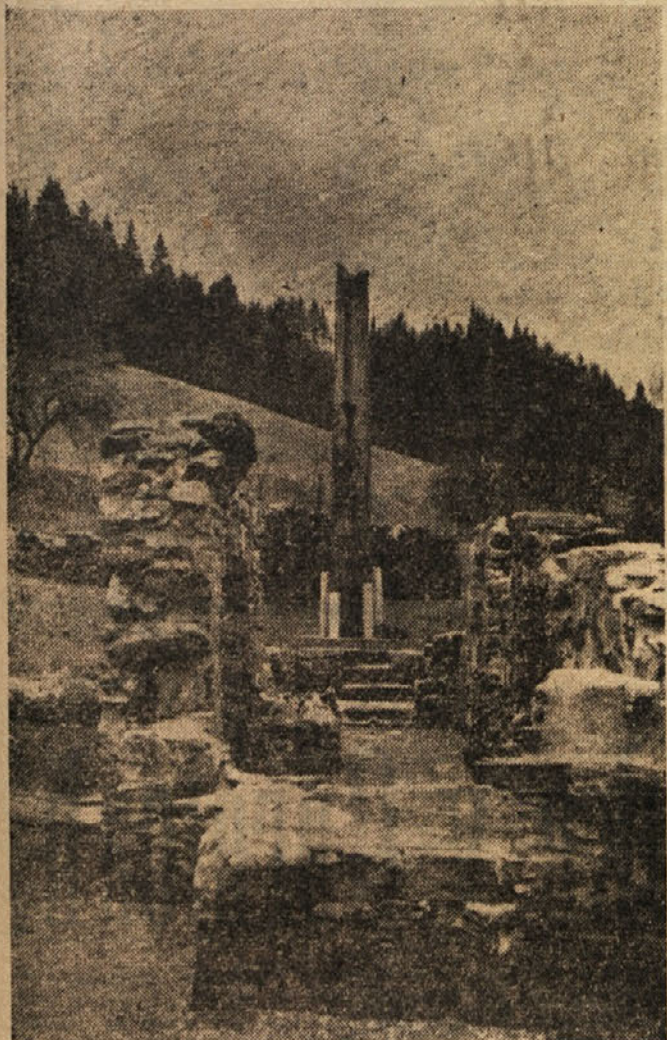
Predsednik ObLO Zagorjanom

Vsem delovnim ljudem občine Zagorje, rudarjem, kmetom, delavcem in delovni inteligenci toplo čestitam ob občinskem prazniku v imenu ObLO in svojem imenu.

Ob pregledu našega dela in zaključkov ter načrtov za bodoče delo strnimo naše vrste tako, da bomo razvili svoje delo v komunah do tiste stopnje, da bo le-ta prestala biti zgolj administrativna enota določenega teritorialnega območja, marveč da postane vedno bolj specifična družbeno-politična oblika za organiziranje skupnih družbenih zadev.

S tem se bomo oddolžili vsem padlim borcem, ki so žrtvovali svoje življenje za to, kar imamo, in dali odgovor obrekovalcem naše države, ki ponovno skušajo napasti našo pot v socializem, ki je v praksi že preizkušena in osvojena širom po domovini.

Rado Taufer

Spomenik žrtvam v Orehovi pri Zagorju

JUBILEJ ZAGORSKIH GASILCEV

50 let na straži

Pojutrišnjem bodo na letnem telovadišču TVD Partizan v Zagorju zborovali varuhi ljudskega imetja — gasilci zagorskega gasilskega društva. Praznovati bodo 50-letnico obstoja.

V pomenku k aktivnim gasilcem, je naš sodelavec zvečal, da je bilo zagorsko gasilsko društvo ustanovljeno na pobudo takratnega občinskega odbora in je šlo že ob ustanovitvi 74 članov.

Po petih letih obstoja si je društvo s pomočjo občine Zagorje in sosednjih občin zgradilo lasten gasilski dom. 1925. leta pa so gasilci že dobili prvo motorno brizgalno, medtem ko so dobili drugo leto 1939. Pred drugo svetovno vojno so sodelovali v društvu samo starejši ljudje, šele po vojni, ko se je še bolj okrepila vloga gasilskih društev kot varuha družbenega imetja, je začelo društvo privabljati v svoje vrste nove, mlajše člane.

Med narodnoosvobodilno vojno, je mnogo gasilcev odšlo v NOV in na gasilskem domu je vklesana plošča z imeni vseh tistih aktivnih gasilcev, ki so žrtvovali svoja življenja za zmago pravice nad nasiljem.

Skoda, da društvo nima točnega seznama, kdaj in kolikokrat so posredovali ob požarih. Vsekakor pa so bili vedno na mestu, kadar koli je bilo potrebno in obvarovali ljudi pred večjimi škodami.

Danes je društvo v razcvetu, saj ima mladinsko in pionirsko deseterico in ni bojazni, da bi z odhodom starejših članov delovanje zamrlo. V svojem domu imajo vse potrebno orodje in opremo, tako da so lahko v najkrajšem času povsod tam, kjer je potrebna njihova pomoč.

Edina ovira za uspešnejše delovanje je po njihovem mnenju zastareli in za današnje prilike nesodoben dom. Pred leti so začeli misliti na gradnjo novega gasilskega doma, za kar so imeli že kupljeno zemljišče, vendar se je pokazalo, da tisto zemljišče ne ustreza. Zelja, da bi zgradili nov dom, pa s tem ni zamrla. Še vedno čakajo prilike, da bodo lahko uresničili svojo zamisel. Kajpada računajo pri tem na podporo ljudske oblasti in vseh ostalih činiteljev. Radi bi imeli tak dom, v katerem bi lahko nadaljevali v vzgojo mladega naraščaja v korist vse naše skupnosti.

To nedeljo bodo, kot reče-

Za rast in razcvet zagorske komunne

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM TOVARIŠEM RADOM TAUFERJEM

Te dni praznujejo Zagorjani že šestič svoj občinski praznik. Slavimo ga v spomin na 9. avgust 1941. leta, ko so iz partizanskih pušk zagrmle prve salve kot naznanilo vsem Zagorjanom, da se pričena neizprosna boj za nacionalno in socialno osvoboditev, okupatorjem pa v resno opozorilo, da tudi revirji ne bodo nikdar sprejeli sovražnega nemškega reda in da so pripravljeni, čeprav neenakih moči, dokazati svojo premoč z ljubeznijo do svobode.

O letošnjem družbenem načrtu in proračunu občine Zagorje so sveti pri občinskem ljudskem odboru in volivci veliko razpravljali. Ali bi hoteli povedati našim bralcem, zlasti zagorskim, ali bodo smernice plana realizirane in katere veje industrije ali kmetijstva imajo največ možnosti za prekoračenje planskih nalog?

»Nedvomno je, da smo letošnje leto mnogo razpravljali o družbenem planu v komisijah in svetih ter kasneje tudi na zborih volivcev. Ni bojazni, da postavljenega plana ne bi dosegli, vendar bo treba napeti vse sile za izpolnitev, ker smo družbeni načrt in proračun letos sprejeli sredi koledarskega leta in bo treba zato v drugi polovici leta doseči to, kar smo imeli v načrtu za vse leto. Po trenutnih podatkih je industrija dosegla v prvi polovici leta 62 odstotkov vrednosti proizvodnje. Prepričan sem,

da bodo naši delovni kolektivi s svojim delovnim elanom in disciplino prekoračili svoje planske naloge, kar že sedaj potrjujejo statistični podatki pri rudniku in tovarni konfekcije »Savi«. Tudi ostale gospodarske veje so v prvi polovici leta v glavnem dosegle svoje naloge, točneje pa bomo govorili o tem šele po izračunih polletnih bilanc.

Tudi v kmetijstvu, v kolikor bodo vremenske prilike še nadalje tako ugodne kot doslej, bomo prekoračili plan, kar se bo gotovo odrazilo v boljši preskrbi prebivalstva.

Bi hoteli razložiti, kako se razvija sodelovanje podjetij z občino, kakšne uspehe je občinski ljudski odbor dosegel pri tem delu in kaj pričakujete za pospešitev teh odnosov?

V tem pogledu smo na najboljši poti. S tem pa ne mislim, da je to vprašanje že v celoti rešeno. Nujno je, da občinski ljudski odbor seznani naše delovne kolektive s problematiko, ki se pojavlja v delu občine, prav tako pa, da

Vsaka občina ima toliko in toliko komunalnih problemov. Tudi zagorska ni brez njih. Kateri je po vašem mnenju problem števil. 1 in kako ga bo moč odpraviti? Zagorjane pa zanimajo tudi ostali večji in manjši komunalni problemi, zlasti tisti, ki vplivajo na rast družbenega standarda!

Res je, tudi zagorska ni brez njih. Stanovanjski problemi so pri nas najbolj pereči. Po podatkih stanovanjske uprave je bilo letos narešenih 440 prostora. Letos bo dograjenih skupno 143 stanovanj. To je sicer visoka številka, ki pa zbledi, če računamo, da na drugi strani zgubimo skoraj

50 stanovanj zaradi odstranitve stanovanjske hiše »Podur« in »Lebring«. Da bi rešili ta problem, smo osnovali v okviru občinskega ljudskega odbora posebno komisijo, ki mora pripraviti celotni elaborat stanovanjske izgradnje. Računamo pa tudi, da nam bo republika pri urejanju tega problema pomagala s sredstvi republiškega stanovanjskega sklada. Seveda bomo morali v okviru stanovanjske izgradnje

podjetja seznanjati občino s svojimi težavami. V kolikor bomo s podjetji našli skupni jezik, bomo marsikatero oviro zlahka uredili. So pa tu že vsa znamenja, da vodstvo kollektivov to razumejo.

Vsakomur je jasno, da pomenijo stanovanjske skupnosti veliko pomoč družinam v vsakdanjem življenju. Zanimamo nas, koliko stanovanjskih skupnosti bo ustanovljenih v Zagorju in ali so možnosti za ustanovitve raznih servisnih delavnic? Kako se razvija delo hišnih svetov, kako bi bilo moč izboljšati še delo drugih organov družinskega upravljanja v občini?

O stanovanjskih skupnostih se v zadnjem času mnogo razpravlja. Tudi okrajni odbor SZDL Ljubljana je na svoji zadnji seji resno spregovoril o teh stvareh. Pa tudi pri nas v Zagorju smo že o tem govorili. Vendar sodim, da bi kakršno

Zito zori

strokovno in politično izobraževali in da bi, kadar koli bo potrebno posredovanje za obnavljanje ljudskega imetja, storili vse, kar je v njihovi moči.

kolikoli nepremišljeno posnemajo stanovanjskih skupnosti bolj razvitih občin prineslo več škode kot koristi, ker bi vsako vsiljevanje pomenilo neuspeh, kajti tam, kjer ljudje ne bi osvojili zamišljenih na-

Iz zagorske občine

Vodovod bodo dobili. — Prebivalci nove kolonije ob Kolodvorski cesti v Zagorju ob Savi še nimajo prepotrebne vodovoda. Tako morajo hoditi po pitno vodo v bližnji vodnjak, ki stoji tuk ob potoku Medije. Kakor pa vemo, je potok zelo zamazan, saj se vanj stekajo vse fekalije, razni odpadki in drugo. Razumljivo je, da ta pitna voda zato ne more biti kakovostna. Zagorska mladina je spričo tega stanja sklenila, da bo izkopala jarko za položitev vodovoda. Brigadirji Nestlove brigade so začeli s temi deli že prejšnji teden, ta teden pa nadaljuje dela ostala zagorska mladina.

rešil, da je manj večja in manjša komunalna vprašanja.

Najbolj naglo rešitev terja ureditev pekarn. Občinski ljudski odbor ima že načrte za izgradnjo sodobne pekarn. Sodimo, da bomo s pomočjo in uvidenostjo rudnika že letošnji prišli zidati.

S tem, da sem omenil ta dva najbolj pereča problema, ne mislim, da v občini ni še drugih komunalnih vprašanj, ki terjajo rešitev. Menim pa, da bo občinski ljudski odbor urejal in reševal tovrstne probleme v prihodnjih letih skupno z zagorskimi podjetji.

Sodelovanje podjetij ne more biti edina oblika pomoči, ker mislim, da bomo lahko vsa ta vprašanja rešili predvsem s sodelovanjem in pomočjo občanov. Oni lahko dosti pripomorejo k reševanju komunalnih vprašanj, če resno in v okviru realnih možnosti predlagajo urejanje določenih problemov. Lahko naveden primer dobrega sodelovanja občanov z občinskim ljudskim odborom: vaščani Čemšenika so samoiniciativno pričeli zbirati sredstva in material za gradnjo novega šolskega poslopja. Podoben primer imamo v Tirmi. Seveda bo morala tudi občina prisločiti na pomoč. Nadalje je mladinski brigada izkopala 350 m jarka za položitev vodovodnih cev. Mladina se je obvezala, da bo delala tudi na novi cesti in kanalizaciji v Zagorju. Pripravljeni pa je sodelovati tudi pri urejanju zunanjega izgleda kraja.

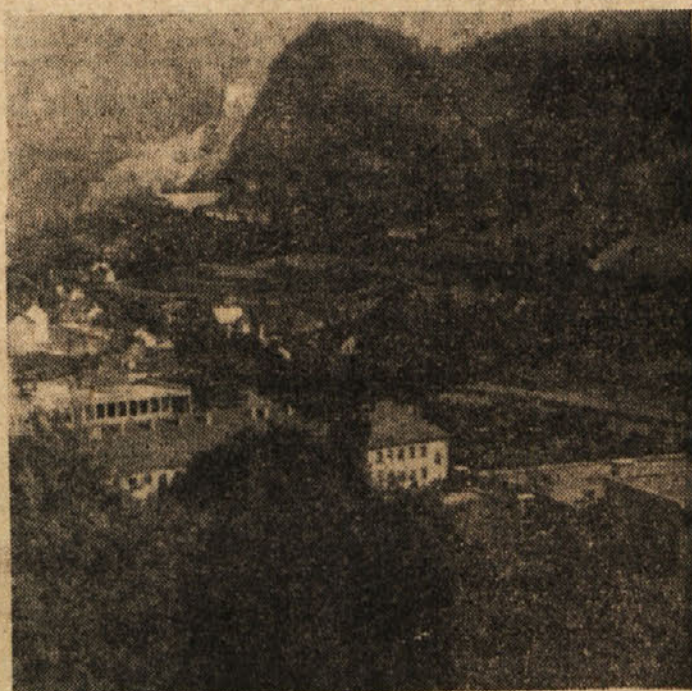
tudi mi, ker jim v preteklosti nismo nudili dovolj pomoči. Ko vprašujete o izboljšanju dela ostalih organov družbenega upravljanja, bi moral povedati, da so ti organi že začeli s svojim delom, vendar pa se še ne morejo uveljaviti predvsem zaradi tega, ker občinski upravni aparat ne izpolnjuje v celoti svojih nalog, ne razpolaga niti s potrebnimi pokazatelji, na drugi strani pa je strokovno precej šibak in kot tak res ne more

nuditi tem organom zadovoljive pomoči. V tem pogledu bo treba napraviti odločen prelom in skupno z občinskim političnim vodstvom storiti vse, da bo delo organov družbenega upravljanja steklo v korist celotne komunne. Sprejet je že program dela, po katerem bodo morale terenske organizacije SZDL skupno z osnovnimi organizacijami ZK uresničevati te smernice, ker bomo s tem tudi izpolnili napotke VII kongresa ZKJ.

Nekatere naše občine so že sprejele perspektivne načrte razvoja gospodarstva. Zagorska občina ga, kot vem, šele pripravljajo; prosim za odgovor na naslednje vprašanje: kakšno bo Zagorje čez pet let, torej, ko bo ta načrt uresničen. In: za koliko se bo dvignil narodni dohodek, kateri najvažnejši komunalni objekti bodo dograjeni, kako bodo urejeni šolski problemi?

Z izdelavo perspektivnega načrta smo nekoliko v zaostanku, delno zaradi razpustitve trboveljskega okraja, delno pa tudi zaradi lastne neaktivnosti. V okviru naših svetov smo že govorili o perspektivnem načrtu razvoja kmetijstva in gozdarstva, v najkrajšem času pa bomo začeli razpravljati o ostalih vejah gospodarstva. Kakšno bo Zagorje čez pet let? Vsekakor bo moralo biti povsem drugačno, kot je danes! To si nam-

pa predvidevamo, da bo le-ta znašal nad pet milijard din. Do konca leta bo občutno rešen stanovanjski problem in s tem v zvezi tudi ostali komunalni problemi. Predvsem bo urejena nova pekarna, tržnica, klavniš, skladišče z ožimnico, nadaljevali bomo tlakovanje ceste do Košenice do železniške postaje, urejen bo vodovod na Izlakah in še mnogo drugih prepotrebni komunalnih objektov in naprav, ki bodo nedvomno dvignili standard

Utrinek iz današnjega Zagorja

reč želijo vsi naši volivci. Predlani je znašal skupni bruto dohodek zagorske občine nekaj nad tri milijarde din. Po perspektivnem načrtu

občanom. Solstvo bo do konca leta 1961 dokončno urejeno. Tako šolska poslopja, kot oprema in vse ostalo.

In zadnje vprašanje: kako ocenjujete razvoj občine v letošnjem letu? Ali je bilo značilen pojav mnoga povojna leta v našem družbenem delu, že odstranjeno in kako ocenjujete delo množičnih organizacij in društev?

Ena od osnovnih napač je brezdvomno polovničarstvo, o katerem sva že s tovarišem Bregarjem govorila na pokongresni konferenci ZKJ. Res je, zelo radi se ustavljamo sredi započete dela. Dostikrat dobi človek vtis neresnosti pri reševanju problemov, ki pa so zelo važni, da jih rešimo. Morda je temu kriva dosedanja praksa, pomanjkljivi gospodarski in ostali pokazatelji, ki so za uspešno delo nujno potrebni, ali nezainteresiranost problemov ali pa da temu ali onemu ne ustreza delo v tem ali onem svetu. Pogostoma se problemi v občinskih svetih rešujejo zelo ozko, le povrhu, ne pa kompleksno. So primeri, ko bi morali določene probleme sveti reševati skupno, ker se zaradi širine ne dajo reševati ločeno in podobno.

Mnogokrat prenašo resno razmislimo, kam naj nalagamo natečena sredstva, da bodo čimbolje naložena, da se bodo čim hitreje obračala, da nam bodo dala čim več novih sredstev, potrebnih za razvoj občine. Skratka gre za tako gospodarjenje, ki bo koristno družbi kot celoti.

Res je, da se je to stanje že nekoliko izboljšalo, vendarle so korinenje še močne in se bomo morali proti temu pojavu kot ObLO tako tudi ostali politični družbeni faktorji v bodoče še boriti.

(v)

KRATEK OBISK PRI IZLAŠKIH KERAMIKIH

Zdaj že izvažajo

Ni dvoma: kolektiv kljub najrazličnejšim težavam uspešno izpolnjuje svoje proizvodne naloge in jih močno presega. Nekot sem že zapisal, da podjetju ni bilo postlano z ročicami, vendar je ob pomoči rudnika in občine le zlezlo vsaj toliko na zeleno vejico, da danes nihče več ne pomisli na opustitev dela. Kajpada pa so proizvodni pogoji še dokaj primitivni, vendar že toliko boljši, da je delo znosnejše, in kar je poglavito: pred seboj imajo lepe perspektive, ne glede na to, ali se bodo odločili, da bi tovarno prenesli bližje Zagorju oziroma središču, ali bodo ostali kar tu, kjer so sedaj.

Kolektiv je začel celo izvažati svoje izdelke. Tako so menda do konca junija izvozili na Poljsko za 22 milijonov dinarjev Bergmannovih pipic in vpsanih vijakov, v sosednjo Avstrijo pa bodo poslali navadne in večpolne Bergmannove pipice ter uvodnike.

Trenutno se podjetje pripravlja na ustanovitve oddelka za kompletiranje Bergmannovih pipic in tako stopa počasi, a zanesljivo, naproti večji samostojnosti, se pravi, začeli bodo izdelovati finalne proizvode.

Najkasneje marca prihodnje leto morajo pričeti z rekonstrukcijo podjetja. — Idejni osnutek adaptacije podjetja je sicer šele v izdelavi, vendar jim je že povsem znano, kaj potrebujejo za boljše in znosnejše delo. Mislijo predvsem na gradnjo novih hal, skladišč, garaž in obratnih pisarn, seveda tudi za nakup nekaterih prepotrebni in nepogrešljivih strojev za redno in povečano proizvodnjo. — Zanimivo je, da bo podjetje več ali manj opravilo rekonstrukcijo z lastnimi sredstvi, kar je bolj velja ugled te mlade zagorske gospodarske organizacije. Čeprav perspektivni načrt zanje še ni narejen, pa kljub temu takole zase že računajo na to, da bodo podvojili proizvodnjo, zaposlili še nekaj desetnih delavcev in zlezli tako daleč, da se bo ustvarjeni bruto produkt nevarno približal polovici milijarde dinarjev.

Torej: perspektiva je zagotovljena. Treba bo še krepko zavirati rokave, da bodo zamišljeni načrti uresničeni. Videti je, da jim volje in poguma ne bo zmanjkalo.

(v)

Delavski dom v Zagorju v gradnji

LOJZETA AVSENAKA NI VEČ...

Pred dnevi smo dobili s Senovega žalostno sporočilo, da je tamkaj nepričakovano umrl LOJZE AVSENAK, uslužbenec rudnika Senovo in književnik, poznan po svojem marljivem literarnem delu, zlasti še po svoji knjigi »Bohor žari«. Dragi pokojnik je bil tudi sodelavec in dopisnik našega lista, ki ga bomo težko pogrešali.

V blag spomin pokojniku priobčujemo naslednjo črtico, ki nam jo je izročil, ko je bil še zdrav in krepak ter poln načrtov in snovanj. Sedaj ga ni več in hudo je po njem vsem, ki so ga poznali in cenili njegovo zlato srce.

Naj mu bo slovenska zemlja pod zelenim Bohorjem, ki jo je tako ljubil, lahka!

UREDNIŠTVO

Prve češnje

Na Lednikovem vrtu stoji češnja, najzgodnejša med vsemi na okrog. Kadar porde njeni plodovi, se napno oči celo možakom, kaj šele drobižu.

Tisto leto je bilo prav tako. Več dni pred koncem maja so orumeneli prvi sadovi, v prvih junijskih dneh pa so bili kakor živoreči šopki. Koga ne bi zanimali!

Drevo je stalo globoko v vrtu, zaslonjeno z drugim drevjem, in človek bi mislil, da ne bo nikogar zbadlo v oči. Toda ta peskončeno vabljivi sad, ki vznemirja otroško dušo celo v sanjah, prodre do otroških oči tudi skozi najgostejše zelenilo vej.

Prvi je opazil češnje Lepinov Peter, ko se je s svojimi tovariši vračal iz šole. Prešnilo ga je vsega: cekar s šolskimi knjigami mu je zdrknil iz rok, oči so se mu razširile kakor pred čudežem.

»Jih vidite?« je vzkliknil tovarišem.

»Uuuuu —!« se je utrgalo iz mladig grli.

Sklep je bil v trenutku storjen. Toda kako ga izvesti? Tuka, cesta, po kateri vsak hip kdo priklovrati, tam pa Lednikova hiša, ki z dvema oknom nadzira vrt in češnjo. In nekaj korakov stran prav tako pri sosedu.

Tovarišija na cesti se v zadregi spogleduje. Plašljivci kretnje dalje in postoje, kjer je varneje.

»Nič!« je vzkliknil Lepinov Peter, se zapodil proti drevesu, odčesnil vejo in spet planil na cesto. Strah ga je pognal dalje, le spotoma je čavnil po češnjah, jih stlačil v usta in izgnjocal.

»Mmmmm — to ti je sad!«
Pri tovariših se je vzbudilo poželenje.
»Samo eno, Peter, da poskusimo!«
»Seveda! Tamle so!« In Peter je poredno pokazal na drevo.
Zmagalo je poželenje. Dečki so se previdno splazili k vrtu, zne-nada pa so se usuli na češnjo, trgali in lomili, da je bilo groza.
Taktat je sem od hiše zarohnelo:
»Vam bom že dal lomiti veje! Gromska strela! Ze grem, že grem!«
Kakor bi jo pametel blisk, je zaneslo otročad na cesto, in čez hip se je čulo le še cepetanje bosih nog.
Drugi dan je stala ob cesti ograja iz bodeče žice.
»No, zdaj pa imaš češnje!« je Petru zabrusil Jože, ki je bil prejšnji dan vlovil le malo plena.
Peter ni zinil nobene. Potrt je z drugimi koračil mimo vrta in gledal v tla.
Popoldne tistega dne je pri Ledniku zapel električni zvonec. Moža ni bilo doma, pa je šla odpirat gospodinja. Trije bosjaki so prebrisan gledali vanjo.
»Kaj bi radi?«
»Žejni smo!« se je ojunačil prvi.
Dala jim je vode. Toda vtem jo je zgrabila nevolja.
»Pa češnjo mi v miru pustite!« je vzkripela. »Kdo nam je včeraj tako grdo oblomil drevo?«
»Mi —?« Sami angelsko nedolžni pogledi. »To pa ne!«
Morda res ne — je pomislila Lednica. Ko pa je kmalu za njimi odšla na vrt, je našla pri češnji pravo opustošenje.
»Torej ste me speljali!« jo je bridko zaskrbevalo.
Pod večer se je vrnil Lednik. Strahovito je zarobantil, ko pa se je unesel, je z nasladi zasikal skozi zobe:
»Le počakajte, smrkavci, bomo videli, kdo bo koga!«
Naslednjega jutra je privezal k češnji Crta.
»Tako — zdaj pa le pridite, fakini poniglavci! Crt, pozor!«
Tisti dan je imela češnja mir in Lednika sta s slastjo opazovala, kako je otročad na cesti iz onemogle jeze cepetala z nogami in stresala ograjo ter dražila psa, da je besnel in se trgal z verige.
Potlej se za češnje nista več zmenila in bi nanje bržkone čisto pozabila, če bi v njun tih dom ne bila nekega dne vstopila dvanaestletna Lednikova nečakinja Rozika. Če ta ni prišla zastran češnji, sem bédak! je stricu šinilo v glavo.

»Le kam naj zapiševa, da si naju obiskala?« jo je sprejela teta. Deklica pa je vtem že gostolela:

»Res je, da nisem vsak dan pri vama, toda česta, danes dajete v našem kinu Kekca. Pomislite, Kekca! Tega pač ne smeta zamuditi!«

»Ej, kje je že moj Kekca!« je zamomljaj stric, teta pa podsmehljivo zmrdnila z brado.

Rezika pa je že navallila:

»Ali vesta, kaj se to pravi: Kekca! Vse drvi v kino, da ga vidi. Ne, ne, tega zares ne smeta zamuditi. Tetica, stric!«

Cudila se je teta, čudil se je stric, nikdar ju še ni bila silila v kino. Toda noben izgovor ni vzdržal in nazadnje je Lednik ugnan zarezal:

»Pa kdaj bo tisti nesrečni Kekca?«

»Zdajle, čez dve uri! Kar tu vaju počakam, skupaj gremo. O, to bo lepo!«

Tako se je zgodilo in ne stricu in ne teti ne bi bilo žal, da ju je nečakinja pregovorila, če se ne bi bilo medtem pripetilo tisto, kar sta najmanj pričakovala: vsa osupla sta obstala pod češnjo na vrtu — na tleh vse polno vej, Crt pa se je bil z verigo zamotal k deblu tako na tesno, da je mogel komaj še dvigniti glavo. Ves zbežan je gledal gospodarja.

Vsak dvom je bil odveč. Zgodilo se je nekaj, kar je pri priči por-drlo vso vero v moč Lednikovih ukrepov.

»To je strašno!« je zastokal. »To — to — so mi storili —! Toda glavno, kar je hotel reči, je pogoltnil v jezi in osuplosti. Kam naj le uvrsti to divje dejanje? »Ti veš,« se je naposled obrnil k ženi, »da bi jim jih bil vsakemu privoščil grgišče ali dve, toda tako — razboj-ništvu!«

»Pomiri se, Matic!« je poskušala žena. »Otroci pač! Pri njih nikdar ne veš, pri čem si.«

Toda Lednik se je komaj pomiril do drugega dne. Vzel je v roke knjigo, sedel pod češnjo in menil takole:

»Zdaj pa le pridite — bes vas plantaji! Če vas Crt ni užugal, vas bom pa jaz!«

Ze se je zatopil v branje, ko je zastihl na cesti previdno šepetanje. Pogleda tja. Dvoje drobnih, živih oči ga je pretkano opazovalo.

»Kaj bi rad, mali?« je vprašal.

Poba se je nasmešnil, pogled pa mu je poželjivo ušel na češnjo.

»Le povej!«

»Nič, ah, nič — se je zvijal deček.

Mož se je zamislil: kje so leta in kje tiste češnje, po katerih je koprnel tudi on sam...

»Pridi bližje!« je povabil dečka.

V fantovih očeh je zaigralo od sreče. Previdno je obšel ograjo in obstal nekaj korakov od njega.

»Kako ti je ime?«

»Jože sem.«

»Pa češnje krašeš, še to povej!«

»Jaz —? Nikoli!«

Ledniku se je razsvetlil obraz in ves zavzet se je zagledal v dečka.

Pokojni Lojze Avsenak na seji DS (Prvi z desne)

»Res ne?« je hlastno vprašal. »Če je tako, potem se jih boš zdejše nazobal, pa če počis na drevesu... Počakaj!«

Mož je odhitel in se vrnil s cajno.

»Na, tole naberi, potem pa poskrbi zase. Ne glej me tako debelo, zares mislim.«

Jože je hlastnil po canji in v hipu je bil na drevesu.

(Koniec prihodnjšč)

Zagorje od Savi

Pozdrav šestemu občinskemu prazniku

S tem ko šestič po vojni praznujemo občinski praznik v Zagorju, želimo vsem zagorskim delovnim ljudem prijetno razvedrilo na letošnjih kulturnih in drugih prireditvah in jim želimo še mnogo nadaljnjih delovnih uspehov za razcvet zagorske komunice in naše socialistične skupnosti.

Zagorja

Občinski ljudski odbor Zagorje,
Občinski komite ZK Zagorje,
Občinski odbor SZDL Zagorje,
Občinski odbor ZB NOV Zagorje,
Občinski komite LMS Zagorje,
Občinski sindikalni svet Zagorje,
Občinski svet »Svoboda« in prosvetnih društev Zagorje,
Občinska gasilska zveza Zagorje in:

Delavski svet ter upravni odbor Rudnika rjavca premoga Zagorje,
Delavski svet ter upravni odbor Tovarne keramičnih izdelkov Izlake,
kolektiv Trgovskega podjetja »Potrošnja« Zagorje z vsemi svojimi poslovalnicami,
Kolektiv Trgovskega podjetja »Izbira« Zagorje z vsemi svojimi poslovalnicami,
Delavski svet in upravni odbor Industrije gradbenega materiala Zagorje,
Kolektiv podjetja »Gostinstvo« Zagorje z vsemi svojimi gostišči,
Upravni odbor Kmetijske zadruge Izlake, Zagorje,
Upravni odbor Kmetijske zadruge Milnše, Zagorje,
Upravni odbor Kmetijske zadruge Zagorje.

Pridne roke v Gorelcu

V vasi Gorelec pri Radečah
grade kulturni dom

Prebivalci vasi Gorelec niso čakali prekrizanih rok, da bi jim nekdo pripeljal boljše življenje. — Sami si moramo pomagati! — so sklenili že pred nekaj leti, ko so si pričeli napeljevati elektriko. Bila je to prva vas, ki je dobila elektriko, vsa dela so opravili vaščani sami. Takoj nato so pričeli delati vodovod, ki so ga leta 1954 že imeli. Sadovi skupnega dela so se jasno pokazali, toda prebivalcem tega oddaljenega kraja to ni bilo dovolj. — Sedaj si bomo zgradili še kulturni dom, da se bomo lahko v njem kdaj sešli in se kaj naučili! Osnovan je bil gradbeni odbor, ki so mu ponudili svoje sodelovanje tudi vaški odbori sosednjih vasi v sevniški občini:

Novi Grad, Nežnice, Hrušice, Budna vas in Vitavec. Vse te vasi leže precej skupaj, Gorelec pa pomenijo nekakšno središče. Zato so prebivalci vseh teh vasi sklenili, da si postavijo skupni kulturni dom v Gorelcu. Takrat so si tudi mladi osnovali skupni mladinski aktiv, ki je postal kmalu zelo delaven na vseh področjih in tudi pri gradnji novega kulturnega doma. Posestnik Alojz Ajdšek je daroval zemljišče in dela so stekla. Minerji trboveljske Cementarne so opravili vsa minerska dela, ostala podjetja iz bližnjih krajev pa so jim priskočila gnotno na pomoč. Prebivalci so so glasno sklenili, da mora vsak posestnik napraviti vsaj 200 prostovoljnih ur s svojo živin-sko vprego, mnogo pa to nismo še prekoračili. Feliks Zalar, predsednik vaškega odbora SZDL, je na primer v enem dnevu opravil kar 10 voženj do eno oddaljene žage, kamor so zvozili ves les, ki je bil za gradnjo potreben.

Gradbeni material so dobili pri graščini Novi grad, ki je bila med vojno porušena, les pa so prispevali kmetje sami. Kulturni dom, ki so ga te dni že dozidali do prvega nadstropja,

bq zgrajen iz kamnja. Ze so si postavili tudi rok, do katerega mora biti dom končan. Do dneva republike bo pod streho, do 1. maja 1958 pa bodo vsa dela opravljena in bo prvomajska proslava že v novem domu.

To nedeljo, to je 10. avgusta, pripravljajo na Gorelcu veliki veselico s srečolovom. Dobitke so brezplačno prispevala razna podjetja, čisti dobitek srečolova pa bo šel za dograditev kulturnega doma. Ta dan bodo tudi mnogi Radečani odhiteli na Gorelec, da se skupno z vaščani malo povesele. SZ bo organizirala prevoz s kamioni. Tudi rudarji iz Krmelja so že napovedali svoj prihod.

Tehtnica — klois v Radečah

Zraven stare tehtnice je v nekaj dneh zrastle poslopje nove

javne tehtnice. Povedali so nam, da bo hišica tehtnice služila tudi kot klois za prodajanje časopisov in tobačnih izdelkov. Torej, dve muhi na en mah. Koporter pa bo hkrati tehtal vozove in kamione. Nova tehtnica je bila v Radečah že zelo potrebna, saj stara ni mogla več zadovoljiti vse potrebe. Ker je premajhna, so morali večje kamione tehtati dvakrat: najprej sprednji del, potem pa še zadnji. Seveda je bilo takšno tehtanje zelo ne-žojčno. Nova tehtnica bo lahko tehtala bremena do 20 ton. obratovati pa bo pričela že do občinskega praznika. Gradbeni dela opravlja domače obrtno podjetje »Obnova«, naprave za tehtnico, ki jih je občina že kupila, pa bodo montirali strokovnjaki.

Iz Sevnice

DPM v Sevnici je pripravilo 27 pionirjev in pionirkam lepo taborjenje v Motenodi pri Poreču. Med taborniki so bili tudi izkušeni, pravi taborniki, pa tudi taki, ki so prvič prespali noč pod platneno streho.

Ko so prvo noč uspešno preživeli, večini tabornikov ni šlo v račun, da bi se morali zjutraj umivati v mrzli vodi, kar pod vodovodnimi pipami. V še večjo nadlogo so jim bili zobje, ki pa so jih ob koncu že navadili redno čistiti. Da so zgodaj vstajali, telovadili, imeli pozdrav zastavi, zajtrkovali, malicali, kosili in večerjali, ni treba podrobno opisovati. Zanje so bili skoro važnejši izleti v Poreč, kjer so si ogledali baziliko, obisk Modre lagune, triurna vožnja z motornim čolnom in podobno. Takoj so sklenili, da si bodo tudi doma izdelali montažne hišice, kakršne so videli v Modri laguni, kjer je mednarodni kamp.

Zanimive so bile plavalne tekme, pri katerih je bil

zmagovalec Miha, pri deklicah Polonca, pri začelnikih pa Maja.

Med taborniki je bilo tudi nekaj pionirjev, ki so imeli svoje »konjičke«. Miha je najraje šahiral. Ladi je najraje namakal trnek, Dušan je bil velik nasprotnik marmelade, zelo dobro pa se je izkazal pri obveznem pranju nogavic. Nekaj časa jih je ogledoval, nato namočil, in kaj sedaj? Ni in ni se mogel načuditi, kako bi jih namilil. Ker je bil iznajdljiv, si jih je nataknil na noge in jih tako kar najbolj močno namilil. Skoda, da so ga opazovali in opozorili, kako naj pere nogavice. Morda bi postal novotar. Drago je pripravil nekoliko dela zdravnikom. Pri igri je meril moč in v glavo poškoval borovec, hkrati pa tudi svojo glavo. Čeprav je imel povito glavo in v njej dve »klancici«, je vendarle še naprej vestno opravljal delo taborne starešine.

Branko bi najraje umrl od lakote, od same žalosti. Poto-lažilo ga je šele očetovo obve-stilo, da bo z njim pozneje od-potoval z motorjem ob mor-ski obali, če bo priden.

Sinko je še zadnje dni kri-tiziral, da je na taborjenju zanič, ker mu ni ugajala dis-ci-plina. Bil je prvič od doma. Ni mu šlo v glavo, da bi mor-al sam posteljati posteljo, kaj šele, da bi bil dežurni.

Dobre volje pa so bili prav vsi ob veseljem večeru, kjer je med drugim nastopil orke-ster godbe na pihala. brez in-strumentov; in pri kopanju, zlasti takrat, ko so se borili za plavalno blazino.

Ko so se poslovili, so ugo-tovili, da so skoraj vsi pustili kak kilogram svoje teže v vodi, nabrali pa so si novih moči za prihodnje šolsko leto, ki se hitro bliža.

DELO ŽE NAVSEZGODAJ

Sevniške pionirke so bile videti takrat, ko so urejevale svoje šotore ob morju, kot prave pravcate gospodinjice.

Trboveljski otroci letujejo

Flesa je znani letoviščarski kraj pri Piranu. Številni delovni kolektivi imajo tu svoje počitniške domove. Tu so kovači iz Kroke, velenjski rudarji, delavci iz Litostroja in še drugi.

Malo nad kopališčem, na hribčku z imenom Pazug, pa so v štirih dolgih vrstah postavljeni šotori. To je tabor otrok padlih borcev NOV iz Trbovelj.

Blizu sto jih je. Nekateri so že kar lepo ozgani, drugi se še malo skrivajo pred soncem, vsi skupaj pa radi čofotajo po topli vodi. Nad vremenom se ne pritožujejo. Nebo je že več dni brez oblaka. Pa tudi v sladki vodi se naši najmlajši državljani lahko kopajo, kajti poleg morja je tu sladkovodno jezero, ob njem pa prostor, kjer

vneti nogometaši nabijajo žogo.

Vodstvo tabora predstavljajo nekdanji borci — partizani: Sprogar Lojze-Lugi, Matko Rudi, Unetič Francka. Ti so zagotovili, da se bodo otroci dobro počutili, kajti stari partizani znajo skrbeti za otroke svojih padlih tovarišev.

Sredi tabora je kuhinja, kjer se pridno sučejo tri kuharice. Saj ni malenkost pripraviti hrano v takšni vročini in za toliko ljudi, ki imajo velik tek. Pa tudi otroci jim pomagajo: deklice lupijo krompir, fantje pa prinašajo vodo in cepijo drva. Na kratko: v taboru je tovarstvo in zadovoljstvo.

Mladi Trboveljčani so že priredili izlete v Piran in Porto-

rož, v načrtu pa imajo tudi izlet z ladjo, kar jim bo gotovo v velik užitek.

Mladince zanimajo tudi boji za osvoboditev Pirana in sploh Primorja. Na občinskem odboru ZB v Piranu so jim obljubili, da jih bodo s tem seznanili.

Takole ob večerih pa se zbere pod staro hruško srednjega tabora, in v toplem poletnem nočnem naša lepa slovenska pesem...

Hoči

IZ LITIJE IN OKOLICE

Stanovanjska skupnost v Litiji sestavlja 50 hiš

Pogovor s predsednikom stanovanjske skupnosti v Litiji, tov. Jernejem Kapijem, bo gotovo zanimiv bralcem »Zasavskega tednika«. Saj je stanovanjsko vprašanje danes ena izmed glavnih skrbi, ki zanima naše ljudi. Tudi v Litiji čaka na stanovanje okrog 300 prosilcev. Prav te dni bo javna licitacija za oddajo gradbenih del za dve novi devetstanovanjski hiši. Ti dve stavbi bosta pozidani do konca letošnjega leta, vseljivi pa do 1. septembra prihodnjega leta. Eno poslopje bo zidala litijska občina, drugo pa predelnica. Vsaka stanovanjska stavba bo veljala okrog 20 milijonov dinarjev.

Stanovanjsko skupnost v Litiji sestavlja 50 hiš. Nekateri so last splošnega ljudskega prenočišča, drugi pa so tudi zasebne, a sodijo po zakonu v stanovanjsko skupnost. V tej skupnosti so tudi vse hiše, nekdanja last litijske predelnice. Stanovanjska uprava prejema mesečno 220.000 din namemine. V tem letu so bila izvršena večja popravila na hišah, in sicer so popravili 18-stanovanjsko poslopje, kjer je pred vojno stanoval predniški direktor. Tei stavbi pravijo zdaj tudi predniška gradščina. Popravila so stala 800.000 din. V stanovanjski stavbi Stale so bili vsi predniški hlevi, potem pa so jo preuredili v stanovanjsko hišo, je zdaj 26 strank. Se nedavno so jo določili za rušenje. Zda pa so stavbo temeljito popravili, kar je terjalo pol milijona dinarjev. Stanovanjska uprava je obnovila tudi nekatere druge stavbe, med njimi so prepletkali bivšo Elsnerjevo hišo na glavnem trgu in Roblekov hišo, kar je stalo tudi pol milijona.

Uprava stanovanjskih hiš opravlja redno kontrolo nad strehami in pritlikinami posameznih hiš, tako da vsako okviro popravijo sproti in s tem čuvajo ljudsko metje. Litijska stanovanjska skupnost skrbi nadalje za nekatere hiše v Smartnem. Tam sta dva interesanta sama dogradila v hiši št. 8 in št. 18 po eno družinsko stanovanje. V Litiji pa smo pridobili v zadnjem času dva stanovanjska bloka v skupini predniških stavb. V vsaki hiši je po 9 družinskih članov in po 8 samostojnih sob.

Poučna ekskurzija hrastniških rezervnih oficirjev

Rezervni oficirji v Hrastniku se zavedajo svojih dolžnosti do naše Armade, zato se redno vsaki mesec udeležujejo seminarjev, da bi si pridobili čim več strokovnega znanja, ki je tudi za našo Armado nujno potrebno. Razen seminarjev pa skrbijo tudi za to, da se rezervni oficirji spoznajo z najnovejšim orožjem. V ta namen so hrastniški rezervni oficirji pred nedavnim odšli na poučno ekskurzijo v Crnomelj, kjer so si ogledali najnovejšo artilerijsko orožje.

V Crnomlju so goste častno sprejeli odborniki tamkajšnjih rezervnih oficirjev, predsednik občine in direktor rudnika Kanžarice, nato pa so vsi skupaj odšli na dojen prostor, kjer so oficirji neke enote JLA gostom iz Hrastnika razkazali novo orožje in pokazali ravnanje z njim.

Gostje so razumljivo z velikim zanimanjem sledili izstranitvi granat. Kasneje so si ogledali še prostore, kamor so padli izstrelki, in videli, da naši vojski zanesljivo streljajo tudi na večje razdalje.

Po končanem streljanju so domači rezervni oficirji povabili hrastniške goste na zakusko. Med prijetnim razgovorom so si ogledali tudi običajne spomine iz časov NOV. Kot znak prijateljstva in vzajemnega sodelovanja med rezervnimi oficirji so izletniki prejeli od gostiteljev dragocen spomin, za katerega so se jim Hrastničani priporočili z željo, da se tudi oni kdaj ogledajo v Hrastniku.

Z. S.

Krištof Dimač

PO POVESTI JACKA LONDONA

Prevajal: J. Spitaler

Spogledala sta se zmedeno in nista črhnila besedice. Cuteč isti nagib sta drug drugemu prikimala in molče krenila navzgor po bregu proti kraju, kjer so se bržice začele.

Vista se napravila sto korakov, ko sta srečala Stine in Spragua, ki sta prihajala navzdol.

»Kam pa?« je vprašal poslednji.

»Se oni čoln pripeljeva,« je odgovoril Cok.

»Ne, tega pa že ne! Mračji se, kar lepo šotor postavita!«

Srd in stud sta tako silno zajela Dimača v žilah, da se mu je zdelo za malo odgovoriti.

»Zeno ima s seboj,« je menil Cok.

»To je njegova stvar,« je mrzlo rekel Stine.

»Pa tudi moja in Dimačeva,« je bil Cokov odgovor.

»Prepovedujem vam, Dimač,« je siknil Sprague surovo.

»Ako napravite še en korak, vas odslovim.«

»In vas tudi, Cok,« je dodal Stine.

»Skisala se bosta oba, če naju odslovita,« je odvrnil Cok prezirljivo. »Kako bosta neki spravila vajin salamski čoln v Dawson?«

Športni javnosti v Trbovljah v pojasnilo

Glede na različne komentarje in pripombe, ki so nastale v zvezi z nogometno tekmo preteklo nedeljo v Trbovljah, daje vodstvo nogometne sekcije SD »Rudarja« sledeče pojasnilo:

V drugem polčasu igre smo odredili izmenjavo igralcev Sorla in Knava, ker se je prvi tik pred koncem prvega polčasa huje poškodoval na peto in gleženj na desni nogi, tako da ni mogel dalje igrati v obrambi. Dogovorjeno je bilo, da bo zopet prešel na svoje staro mesto, brž ko bo občutil, da je noga ogreta in ga ne bo več bolela. Sorel je ob stanju 2:2 odšel na svoje staro mesto in je z velikimi bolečinami vzdržal do konca tekme. V ponedeljek je bil le-ta pri zdravniku, ki ga je poslal na pregled v bolnišnico, ker ima huje poškodovan gleženj. Istočasno omenjamo, da je poškodovan tudi Ahlin, ki je šel prav tako na pregled v bolnišnico.

Toliko v pojasnilo o storjeni izmenjavi igralcev, o kateri večina gledalcev meni, da je bila storjena zaradi obrambne taktike.

ODBOR

Borbene pozdrave Vidmu Krškemu!

Ob letošnjem tretjem občinskem praznovanju občine VIDEM-KRŠKO želijo vsem občanom kar najlepše praznovanje občinskega praznika in še mnogo delovnih uspehov za blaginjo naše socialistične skupnosti naslednje ustanove, organizacije in podjetja:

OBČINSKI LJUDSKI ODBOR, VIDEM-KRŠKO
OBČINSKI ODBOR SZDL, VIDEM-KRŠKO
OBČINSKI ODBOR ZB NOV, VIDEM-KRŠKO
OBČINSKI KOMITE ZKS, VIDEM-KRŠKO
OBČINSKI KOMITE LMS, VIDEM-KRŠKO
OBČINSKI SINDIKALNI SVET, VIDEM-KRŠKO

Tovarna celuloze in roto papirja »DJURO SALAJ«, Videm-Krško — Splošna obrtna kovinska zadruga, Videm-Krško — Tovarna čokolade in likerjev, Videm-Krško — »Posavje-Produkt«, Videm-Krško — Gradbeno podjetje »SAVA«, Videm-Krško — Trgovsko podjetje na veliko »GROSIST«, Videm-Krško — Trgovsko podjetje »POTROŠNJA«, Videm-Krško — Zadrugo posestvo »Matija Gubec«, Leskovec — »TOBAK«, Videm-Krško — »ELEKTRO«, Videm-Krško — Avto trgovina, Videm-Krško — Papirnica in knjigarna, Videm-Krško — Kleparsko kotlarsko podjetje, Videm-Krško — Elektromehanična delavnica Videm-Krško — Valvasorjeva tiskarna, Videm-Krško — »KOTEKS«, Videm-Krško — Komunalno podjetje »REMONT«, Videm-Krško — Kmetijsko gospodarstvo, Sremič — Kmetijska zadruga, Videm — Kmetijska zadruga, Krško — Kmetijska zadruga, Raka, Hotel »Sremič«.

AGATHA CHRISTIE

Hiša na sipini

KRIMINALNI ROMAN

Od razburjenja sem težko dihal in Poirot nič manj. Na vizitki je bil natečen isti stavek, ki ga je moj prijatelj napisal, ko je poslal košarico cvetja: »Z najboljšimi željami od Hercula Poirota.«

»Sacre tonnerre!«

»No, sedaj vidite,« je obtožujoče dejala Nick.

»Jaz tega nisem napisal.«

»Kako?«

»Kljub temu pa, kljub temu... je to moja pisava.«

»Vem, je prav ista kot na karti, ki ste mi jo poslali z nageljni. Zato pa nisem tudi le za hip podvomila, da mi niste vi poslali čokolade.«

»Zakaj bi naj tudi bili dvomili, otrok moj?« Ah, ta satan! Va prevečani, nagnusni satan! Z najboljšimi željami od Hercula Poirota — zelo preprosto. Na to bi se moralo pomisliti. In jaz, jaz nisem mislil na to, pozabil sem predvideti šahovsko potezo.«

Nick se je na blazinah nemirno premikala sem in tja.

»Ne vznemirjajte se, gospodična. Vas ne zadene graja. Le mene, nesrečnega butca. Kot rečeno, moral bi to predvideti.« Glava mi je omahnila na prsa in moj prijatelj Poirot, ki je bil drugače tako samozavesten, je bil videti skrušen.

»Mislim, da res... je zašepetala sestra, ki se je približala in se ji je obraz bral nejevolja.

»Hm? Da, da, šel bom! Pogum, gospodična. To je bila zadnja napaka, ki sem jo napravil. Sem neotolažljiv, ker so me prelesili, kakor kakšnega šolačka. Toda, to se ne bo več dogodilo. Ne! Obljubim vam. Pojdite Hastings.«

Nato se je dal Poirot najaviti predstojnici, ki je bila zaradi tega

pripletljaja izredno razburjena. »Nedoumljivo, povsem nedoumljivo, kako se mora kaj takega pripetiti v zavodu, ki je pod mojim vodstvom.«

Poirot jo je z obzirnimi besedami skušal pomiriti in ko mu je to uspelo, je pričel ispravevati o prispetju usodnega paketa, nakar mu je predstojnica pojasnila, da bi o tem mogel kaj natančnejšega vedeti vratar, ki je imel ob tistem času službo.

Ta možak pa je bil sicer naiven, toda fant poštenega videza, dvaindvajsetih let.

»Nimate si kaj očitati,« je Poirot pomiril moža in mu prijateljsko položil roko na ramo. »Toda, jaz bi od vas rad zvedel, kdaj in kako je prispel paket?«

»Na to je težko odgovoriti sir, ker je tekom dneva prišla množica ljudi, ki je povpraševala ter prinašala rože in pakete za različne paciente.«

»Po pripovedovanju sestre je bil paket prinešen in oddan včeraj zvečer okoli šeste ure.«

Mračni vratarjev obraz se je razjasnil. »Da, sedaj se spomnim. Neki gospod ga je prinesel približno okoli pol šeste, kmalu po prihodu pošte.«

»Neki gospod, ozkega obraza in plavih las?«

»Playolas je bil — toda, če je imel obraz ozek, ne vem.«

»Ali ga je Charles Vyse osebno prinesel?« sem omenil Poirotu, ne da bi pomislil pri tem, da bodo vratarju domača imena poznana.

»Ne, mr. Vyse ni bil,« je zagotavljal. »Gospod je bil močne rasti, dobro je izgledal in se je odpejal z velikim avtom.«

»Lazarus!« sem vzkliznil.

Poirot me je svariče pogledal in jaz sem obžaloval svojo prenapetost.

»Torej, pripeljal se je v velikem avtomobilu in vam oddal paket,« je

nadaljeval moj prijatelj svoje zashiševanje. »All je bil naslovljen na miss Buckley?«

»Da, sir. In jaz sem ga kot običajno položil na mizo.«

»Na katero mizo? Pokažite mi jo.«

Vratar naju je odpeljal v vežo, kjer so bila odprta prednja vrata. V neposredni bližini pa je stala dolga miza z marmorno ploščo na kateri so bili zavoji in pošta.

»Torej, vse kar pride, se položi sem, nakar raznesejo sestre posameznim pacientom.«

»Potem bi pa rad govoril s sestro, ki je vzela paket. Najlepša hvala, dragi moj.«

Cez nekaj minut je prišla sestra prijetne zunanosti, majhne postave, od razburjenja vsa iz sebe. Zatrjevala je, da se še dobro spomni, da je ob šestih, ko pričena službo, vzela ta paket.

»Ob šestih...« je mrmral Poirot v svoje košate brke. »Potem je zavoj ležal približno na mizi okoli dvajset minut.«

»Kako prosim, gospod?«

»Nič, mademoiselle. Nadaljujte prosim!«

Nesla sem paket gor skupaj z ostalimi stvarmi, ki so bile poslane za miss Buckley. Na primer velik šopek rož od mrs. in mr. Croft, nato še nekaj pisem in en paket, ki je prišel s pošto in kot po naključju, pravtako skatla s Cailler-konfektii.

»Kako? Se druga skatla?«

»Ja. Čudno naključje. Miss Buckley ju je takoj odvila in rekla: »Skoda, da ne smem nič jesti kar pride od zunaj!« Nato je odprla pokrov, da vidi, če je tudi vsebina ista in pri tem našla vašo vizitko. »Ah, sestra, takoj odstranite drugo skatlo s konfektii, da se ne zamenjata,« je prosila. Kdo je moral kaj takega slutiti. Sliši se kot v romanu Edgardja Walaca, kajne?«

Moj prijatelj ji je takoj vpadel v besedo. »Dve skatli? Kdo je drugo poslal?«

»Odposilatelj ni bil naveden.«

»In katera od obeh naj bi bila moja? Tista, ki je prišla s pošto, ali ona druga?«

»To ne vem več točno. Ali naj grem gor in povprašam miss Buckley?«

»Če hočete biti tako prijazni.«

Ze je bila zunaj in stekla po stopnicah navzgor.

(Dalle prihodnjič)